

bequemere Færdsel ansæes nødvendigt at give en Gade større Brede, skal Enhver, der opfører nogen ny Bygning til Gaden, eller som eier nogen ubebygget til Gaden stødende Plads, være pligtig mod Erstatning at afgive Saa meget, som der udfordres til Gadens behørig Brede. Iøvrigt er denne Bestemmelse efter administrativ Praxis ikke anseet anvendelig, naar ældre Bygninger undergaae en Hovedreparation, men kun hvor nye Bygninger opføres, eller total Ombygning af ældre finder Sted.

Ministeriet maa imidlertid holde for, at der ikke i en Byggelov for Kjøbstæderne bør sættes Bestemmelser angaaende denne Gjenstand, og Man har derfor i Udkastets §§ 14 og 15 optaget de Regler, som Man i saa Henseende har fundet nødvendige og hensigtsmæssige. De ere i det Væsentlige affattede i Overensstemmelse med de i Loven af 17de Marts 1856 §§ 25 og 26 givne Forskrifter; kun har Man paa Grund af Forholdene i Kjøbstæderne troet at kunne indskrænke sig til at fordr Minimum for Gadernes Brede ansat til 16 Alen, hvorhos der er optaget en Bestemmelse, hvorefter den Grundteier, hvis Bygning, efterat være nedbrændt, enien ikke kan opføres paany eller kun med Indskrænkninger, der gaae udenfor hvad der ellers i Almindelighed er foreskrevet, er berettiget til enten at anvende Assurance-summen til Gjenopførelsen af Bygningen paa et andet Sted paa Byens Grund eller til at fordr samme udbetalt til rette Bedkommende, en Bestemmelse, der er fundet nødvendig med Hensyn til, at Brandforsikrings-Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Februar 1792 § 11 befaler, at Assurance-summen ikke maa anvendes til andet end til den afbrændte Bygninges Gjenopførelse, som under den i Paragraphen givne Forudsætning ikke kan finde Sted.

Udkastets § 16 er optaget efter den ældre Bestemmelse i Forordn. af 6te April 1832 § 14 A, hvorhos man har givet Kommunalbestyrelsen Ret til at fordr Expropriation af Bygninger for at udvide Gadens Brede. Uagtet der fra flere Sider er yttret Frygt for, at denne Bestemmelse skulde give Anledning til Krænkelse af den private Eiendomsret, har Man troet at burde optage den i Udkastet, da

en saadan Ret, hvoraf der paa Grund af de med sammes Afbenyttelse forbundne Udgifter vistnok kun vil blive gjort Brug i særdeles paatrængende Tilfælde, finder sin Begrundelse i Hensynet til Almeenvellet, der kan gjøre det nødvendigt, at de uheldige Forhold, der i den omhandlede Henseende findes i flere Kjøbstæder, fjernes. Iøvrigt er der, for saameget som muligt at betrygge Bedkommende mod Retskrænkelse, i Righed med hvad der er fassat i Byggeloven for Kjøbenhavn, optaget den Bestemmelse, at Bedkommende kan begjære Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed undergivet Justitsministeriets Kjendelse.

ad §§ 17—19.

I disse §'er gives Forskrifter om Bygningshøiden samt om sammes Beregningsmaade og angaaende, hvorledes Gadebredden skal udfindes. Den hidtilgjældende Hovedbestemmelse herom findes i Forordn. af 6. April 1832 § 14 B, hvilken imidlertid ved mange administrative Resolutioner er saaledes forandret, at den nu i det Væsentlige stemmer overens med Bestemmelserne i Loven af 17de Marts 1856 §§ 28—30, kun med den Forskiel, at Bygningshøiden i Kjøbstæderne i Reglen ikke maa overstige Gadens Brede, og at, medens Maximum af Bygningshøiden for Kjøbenhavn er 25 Alen, er samme for Kjøbstæderne kun 18 Alen.

Da det synes billigt, at Beboerne i Kjøbstæderne i den her omhandlede Henseende ikke ere undertastede større Indskrænkninger end de, der opføre Bygninger i Kjøbenhavn, har Man ikke fundet Betænelighed ved ligesrem at optage den kjøbenhavnske Byggelovs Bestemmelser i Udkastet, saaledes at ogsaa Maximum af Byggehøiden bliver fælles for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne.

ad §§ 20—21.

Disse §§, der handle om Tagenes Rejsning, ere ligesrem optagne efter Loven af 17de Marts 1856 §§ 31—32, idet der ikke skjønedes at være nogen Grund til i denne Henseende at foreskrive andre Regler for Kjøbstæderne end for Kjøbenhavn.